

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. maj 2022
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Pierre Nydal
Sagsnr.: 2022-0037-0146
Dok.: 2414072

Besvarelse af spørgsmål nr. 22 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed, lov om social service og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet) (L 162)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 22 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed, lov om social service og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet) (L 162), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. april 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mattias Tesfaye

/

Thomas Højgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 22 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed, lov om social service og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet) (L 162):

”Vil ministeren tage op med sundhedsmyndighederne, at man skal have ret til en blodprøve ved mistanke om drugging, da ofrene oftere henvender sig på hospitalet, når de "føler sig dårlige" af drugging, og når ofrene efterfølgende henvender sig til politiet, er stoffet fordampnet og kan ikke måles i blodet?”

Svar:

For så vidt angår sundhedsmyndighedernes stillingtagen til, om patienter skal have ret til en blodprøve ved mistanke om drugging, kan jeg indledningsvis henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 23 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed, lov om social service og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet) (L 162).

Justitsministeriet har desuden til brug for besvarelsen af spørgsmål indhentet en udtalelse fra Sundhedsministeriet og Rigspolitiet.

Sundhedsministeriet har i den forbindelse oplyst følgende:

”Sundhedsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Sundhedsstyrelsen har ikke udgivet retningslinjer for, hvilke undersøgelser der skal foretages ved mistanke om drugging. Det beror generelt på en konkret lægelig vurdering, hvilke undersøgelser, herunder blodprøver og behandling, en patient skal have. Det gælder også, når en person henvender sig til sundhedsvæsenet ved mistanke om drugging. Akutte modtagelser eller skadestuer kan dog have lokale retningslinjer på området.

Det er Sundhedsstyrelsens vurdering, at det vil være en naturlig del af undersøgelsen, hvor der er mistanke om drugging, at sundhedspersonen/lægen indtænker behov for blodprøver/urinprøver i forbindelse med undersøgelse

af patienter. Da der kan være tale om et overgreb, bør det i samråd med patienten indgå i vurderingen, om der skal tages en blodprøve eller anden sporsikring med henblik på politianmeldelse.

Sundhedsstyrelsen kan endvidere oplyse, at en egentlig analyse til brug for sporing af stof(er) og til kvantificering af mængden af det aktive stof skal rekvireres via politiet, hvorefter der foretages en retskemisk analyse på en af de tre retskemiske afdelinger. Som udgangspunkt svares hastesager fra politiet indenfor 10 dage og normale sager indenfor 30 dage, men det kan ofte gøres hurtigere.””

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Fyns Politi, Østjyllands Politi og Nordjyllands Politi.

Rigspolitiet kan herefter oplyse, at politiet efter modtagelsen af en anmeldelse om drugging som udgangspunkt altid foretager afhøring af de relevante personer i sagen. Dette gælder også tilfælde, hvor en person anmelder, at pågældende selv har oplevet at få puttet stoffer i sin drink.

Hvis der er overvågning på det sted, hvor der er mistanke om, at en forurettet er blevet udsat for drugging, vil overvågningen blive forsøgt rekvireret.

Der er endvidere mulighed for at foretage personundersøgelse af den forurettede, og der kan i den forbindelse tages urin- og blodprøver samt prøver fra den forurettedes hårrødder med henblik på at fastslå om og i givet fald hvilke stoffer, den forurettede har indtaget. Der kan desuden foretages sporsikring fra tøj og genstande tilhørende den forurettede.

To kredse har oplyst, at der normalt udtages blodprøve eller lignende som en del af personundersøgelsen, mens en enkelt kreds har oplyst, at der normalt ikke udtages blodprøve eller foretages en personundersøgelse i det hele taget.

Grunden til at dette håndteres forskelligt er, at politikredsene har forskellige erfaringer med, hvorvidt forurettede henvender sig for sent til, at der kan måles stoffer i vedkommendes blod eller lignende.

Det bemærkes i den forbindelse, at en enkelt kreds har oplyst, at afhængig af, hvilket stof den forurettede er blevet drugget med, kan man i op til 7 dage efter indtagelsen måle stoffet i blodet. Udtages der prøve fra den forurettedes hårrødder, kan det –

afhængigt af hvilket stof der er tale om – måles i op til flere måneder efter, at indtagelsen er sket.”